

అమృతం త్రొగిన అసురుడు

“పోలింగు ప్రశాంతంగా ముగిసిందండీ”

“ప్రశాంతంగా జరిగిందా ఘర్షణలు జరిగాయా అన్న వార్తలు కావాల్సింది నాక్కాదు పేపరోళ్ళకీ టీవీ వాళ్ళకీనూ!” విసుక్కున్నారు అప్పారాయుడు.

“మీరు నిలబడ్డ ఎలక్షన్ కదండీ.....” అయోమయంగా చూస్తూ అన్నాడు ఆయన అనుచర ప్రముఖుడు.

“అందుకేరా గాలి ఎటు వీచిందో నాక్కావాలి గాని గొడవలు జరిగాయోలేదో తలలు పగిలాయో లేదో నాకెందుకురా?”

“ఆ రూట్లో వచ్చారా. గాలేవిటండీ పెనుగాలి వీచేసింది. ఓట్లన్నీ మీవే. ఎగస్పార్టీ వోడికి డిపాజిట్టు గల్లంతంటే నమ్మండి”

ఆనందం ఆయన మనస్సులో రెపరెపలాడింది.

“నిజమేనా అని”

“మీతో పరాచికాలాడతానా చెప్పండి. ఈ సారి మీరు మంత్రి కావడం ఖాయం” తెగేసి చెప్పేడు.

“అదే జరిగితే నీకేదో చిన్న పదవి కట్టబెట్టించేస్తానా”

“మిమ్మల్నే నమ్ముకున్నాను....”

“నా మాటంటే ఏమిటో చూద్దువుగానిగా”

క్రితం ఎన్నికల్లోనూ అచ్చం ఇవే మాటలన్నారని గుర్తొచ్చినా పట్టించుకోకుండా ఆనందపడి పోయాడు. “నా గురించైనా మీరు మంత్రి అయి తీరతారండీ”

పరమానంద పడిపోయారు అప్పారాయుడు.

ఎవడు గెలుస్తాడో ఎవడు గల్లంతవుతాడో తెలీని విచిత్ర పరిస్థితి. తన ప్రత్యర్థి చాలా గట్టివాడు. పైగా ఆర్థిక వుష్టి కలవాడు. అతడొక్కడే కొనడానికి అన్ని వనరులూ సమకూర్చుకుని గోదాలోకి దిగక తప్పలేదు.

పార్టీ ఇచ్చిన ఫండూ అడక్కుండా వచ్చిన డొనేషన్లూ మొహమాటపెట్టి వసూలు చేసిన చందాలూ సరిపోలేదు. స్వంతంగా ఆరు లకారాల వరకూ ఖర్చు పెట్టక తప్పింది కాదు.

ప్రచార సామాగ్రి ఇచ్చి డబ్బు వెదజల్లి వూరుకున్నాడా? లేదు లేదు. గత పదిహేను రోజుల్నుంచీ సరైన తిండి నిద్రా విశ్రాంతి లేకుండా వూరూరా తిరిగాడు. ఓటున్న మారాజుకల్లా దండం పెట్టాడు. పలుకుబడి వున్న నాయకుడ్నల్లా చేరదీశాడు.

అవసరాన్ని బట్టి కులాన్ని మతాన్ని బంధుత్వాన్ని స్నేహాన్ని అధికారాన్ని అన్నిటినీ ఉపయోగించుకున్నాడు. మహత్తు వుందన్న దేవుళ్ళందరికీ మొక్కేడు. నరం లేని నాలికతో వాగ్దానాల వర్షం కురిపించాడు. ముఖ్యంగా ముఖ్యమంత్రిని రప్పించి బహిరంగ సభ పెట్టాడు. జనాన్ని లారీల్లో తోలుకొచ్చి గొప్ప షో నిర్వహించాడు.

ఏమైతేనేం కష్టానికి తగ్గ ఫలం లభించబోతోంది. మళ్ళీ యమ్మోల్యే పదవి వరించబోతోంది. అంతేకాదు. ఈ సారి కులం వారీ కోటాలో మంత్రి పదవి లభించడం ఖాయం.

ఉబ్బి తబ్బిబ్బయ్యారు అప్పారాయుడు.

పార్టీ కార్యకర్తలు నలువైపుల్నుంచీ వస్తున్నారు. పోలింగు సరళి గురించి వివరాలు చెబుతున్నారు.

అంతా చెప్పేదొక్కటే. గెలుపు ఖాయం. మెజారిటీ ఎంతోస్తుందన్నదే చెప్పలేమన్నారు. ఆ వెంటనే ఎంత రావోచ్చోనని తర్జన భర్జన గర్జనల్లో పడ్డారు.

శ్రీ మహా విష్ణువు శేష పాన్పుమీద కూర్చుని చిద్విలాసంగా నవ్వుతూ చూసినట్టు చూస్తుండిపోయారు అప్పారాయుడు.

కాస్సేపటికి గుర్తొచ్చిందాయనకి - పల్లపు వూళ్ళ నుంచి ఎవరూ రాలేదు ఎలాటి వార్తా రాలేదని. ఆ ప్రాంతంలో లేబర్ చాలా ఎక్కువ. అసలు విజయ నిర్దేశకులు వాళ్ళే అంటే అతిశయోక్తి కాదు. వారి మీద ఏ పార్టీకీ సరైన పట్టులేదు. పైగా గంతులేసే కుర్రకారు ఎక్కువ.

వాళ్ళంతా తనకి ఓటేశారో లేదో నన్న శంక మొలకెత్తింది.

“మెజారిటీ సంగతలా వుంచండి. పల్లపూళ్ళలో మనకి ఓట్లు సరిగ్గా పడలేదంట తెలుసా?” వివరాలు తెలిసినట్టే అన్నారు అప్పారాయుడు.

అంతా నిశ్చబ్దంగా వుండిపోయారు.

గుండె రొద చేస్తోంటే సన్నగా చెమటలు పడుతోంటే అన్నారు “మాట్లాడరేం రా”
“అటుకేసి మనకి సరిగ్గా పడని మాట నిజమేనండి” ఒప్పేసుకున్నాడొకడు.

చెళ్ళున తగిలాయా మాటలు.

అయితే అన్ని చోట్లా అదే పరిస్థితి కాదు కదా? వీళ్ళంతా నిజం దాచి అబద్ధాల
అంకెలతో మోసపుచ్చటం లేదు కదా?

కాళ్ళ క్రింది భూమి కంపించి నట్లనించింది. కలవరపడ్డారు.

అదే జరిగితే?

గుండెలు గుభిల్లుమన్నాయి.

పదవి పోతుంది. పరువు పోతుంది. పరపతీ పోతుంది. ఇన్నాళ్ళూ నానా గడ్డి
కరచి సంపాదించిన సొమ్ము పోతుంది.

తను చెప్పింది విని ఇచ్చింది పుచ్చుకుని పోసింది త్రాగి జైజైలుకొట్టిన జనం తనని
మోసగిస్తారా? అంత విశ్వాస ఘాతకులా?

ఏం చెప్పగలం?

తను మాత్రం నిజాయితీగా ఉన్నాడా?!

క్రితం ఎన్నికల్లో నిజాయితీగా ప్రవర్తించాడా ? లేదే !

గత ఎన్నికల్లో తను ప్రతి పక్షం తరపున పోటీ చేశాడు. నెగ్గాడు. వెంటనే మకాం
రాజధానికి మార్చేశాడు. ఆ తర్వాత నియోజక వర్గానికి ఏ మంత్రో వచ్చినప్పుడో
ప్రారంభోత్సవాలకో చుట్టపు చూపుగా వచ్చేడంతే.

జనాన్నీ జనానికి చేసిన వాగ్దానాలనీ నియోజకవర్గపు బాగోగుల్నీ పూర్తిగా
మర్చిపోయాడు.

అధికారాన్ని డబ్బుగా మార్చుకునే ప్రక్రియలో మునిగిపోయాడు.

ఇంతలో అధికార పక్షం చీలిపోయింది. అధికారంలో కొనసాగటానికి బలం
లేకుండా. తనూ మరికొందరూ కలిసి తమ పార్టీలోంచి చీలిపోయి అధికార పార్టీలోకి
జంప్ చేశారు. విలువైన కాంట్రాక్టులూ కార్పొరేషన్ చైర్మన్ గిరీ దక్కాయి. పాతిక
లకారాలు వెనకేసుకున్నాడు.

అంతా బాగానే వుందని సంబరపడుతోంటే అసమ్మతి అగ్ని రాజుకుని పెద్ద
మంటయ్యింది. ప్రభుత్వం కప్పల తక్కిన అయ్యింది. ఫలితంగా మధ్యంతర
ఎన్నికలొచ్చిపడ్డాయి.

అధికార పార్టీ వారు తనని అదోలా చూశారు. సీటివ్వం పొమ్మన్నారు. నీలాటి వాణ్ణి ఎవరూ నమ్మలేరన్నారు. కాళ్ళా వేళ్ళా పడ్డారు. డబ్బు సంచులందిచ్చారు. కులం వారిని ప్రోగేశారు. విజ్ఞప్తులు చేయించారు. కడకి ఎలాగైతేనేం పార్టీ టిక్కెట్టు తెచ్చుకోగలిగాడు.

జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఇక బుద్ధిగా వుంటాననీ ప్రజాసేవే తన ధ్యేయమనీ చెప్పి చెంపలేసుకున్నారు.

జనం నమ్మారో లేదో ఓట్లు లెక్కించే వరకూ తెలీదు !

తన నుదుట ఏం రాసి పెట్టి వుందో !

తన గీతలో మళ్ళీ పదవీ యోగం వుందో లేదో !

అందర్నో బాటు అక్కడ కూర్చో లేకపోయారు. స్థిమితంగా వుండలేకపోయారు.

లోపలికెళ్ళారు అప్పారాయుడు. రెండు పెగ్గులు విస్కీ లాగించారు. మంచి నీళ్ళు తాగినట్టన్నించింది. మరి మూడు పెగ్గులు ఖాళీ అయ్యాయి.

నిషా ఎక్కటం లేదు.

నిజాలు కళ్ళముందు నీడల్లా కదుల్తున్నాయి. భయపెడుతున్నాయి.

పాపం జనం గోవుల్లాటోళ్ళు. గడ్డి తిని పాలు ఇస్తుంటారు. గడ్డి వెయ్యకుండా పాలు పితికేసుకుందామని చూస్తూంటారు తన లాంటి వెర్రి గొల్లలు.

ఎంత దారుణం నిజంగా.

ఎక్కి వచ్చినమెట్లని తన్నెయ్యడమంటే రాక్షసత్వమే మరి.

ఆ రాత్రంతా అప్పారాయుడు మధన పడుతూనే వున్నారు. తాగుతూనే వున్నారు. గొణుక్కుంటూనే వున్నారు. తూలుతూనే వున్నారు. పేలుతూనే వున్నారు.

ఆఖరికెప్పుడెలా మత్తులో కూరుకుపోయారో ఆయనకే తెలీదు.

లేచే సరికి భళ్ళున తెల్లారిపోయింది.

దిన పత్రికలన్నీ తెప్పించి చూశారు. రాష్ట్ర పరిస్థితి ముఖ్యమన్నించలేదు. ఏ పార్టీకి మెజార్టీ వస్తుందన్నదీ అప్రధాన మన్నించింది. కేవలం తన నియోజకవర్గ పరిస్థితి గురించే ఆత్రంగా వెదికారు. ఎక్కడా ఎన్నికల సరళి గురించి వ్యాఖ్యానించలేదు. పోలింగు విధానం గురించే చెదురు మదురు ఘటనల గురించీ రాసి వూరుకున్నార్తప్ప తన విజయావకాశాల గురించి పిసరంత కూడా రాయలేదు.

విసిరి కొట్టారు.

చాలా అసహనంగా వుంది.

మర్నాడు కౌంటింగ్ మొదలవుతుంది. ఆ రాత్రికి గాని ఏ సంగతీ తెలీదు.

రేపేం కానుందో ? !

ఎవరెవరో వస్తున్నారు. ఫోన్లలో పలకరిస్తున్నారు. విజయం మీదే అంటున్నారు. తర్కిస్తే నీళ్ళు నముల్తున్నారు.

భరించరానిదిగా వుంది పరిస్థితి.

పార్టీ స్థానిక నాయకుడొచ్చాడు. గ్రామాల వారీ పోలైన ఓట్ల గురించీ తమకి పడే ఓట్ల గురించీ అంచనాలు వేసుకొచ్చాడు. దాని ప్రకారం అప్పారాయుడు పాతికవేల మెజార్టీతో గెలవటం ఖాయం.

మహదానంద పడిపోయారాయన.

అవునవును. అలాగే జరుగుతుంది. ప్రత్యర్థి కాగితం పులి. అతగాడికి బొత్తిగా పేర్లేదు. తను కూడా నియోజకవర్గంలో ప్రచారానికి బాగా తిరిగాడు. చాలా మందికి చాలా పనులు చేసి పెడతానని ప్రమాణాలు చేశాడు కూడా. పైగా తను గెలిస్తే మంత్రి నవుతాననీ అప్పుడు పెద్ద పెద్ద అభివృద్ధి పనులు చేసి పెట్టగలననీ జనానికి తెలుసు. అందు గురించైనా తనని గెలిపించి తీరతారు.

పార్టీ మారినందున మేలే జరిగిందని చెప్పాలి. కొత్తపార్టీ వారంతా తనకే ఓటు వేసుంటారు. పాత పార్టీలోని స్నేహితులూ శ్రేయోభిలాషులూ ఆశ్రితులూ కూడా తనకే ఓటు వేసుంటారు. ఒక రకంగా తన ఓటు బ్యాంకు పెరిగిందన్న మాట. ఇహ అధికార పార్టీలో వుంటేనే ప్రభుత్వంలో పనులు జరుగుతాయన్న సంగతి అందరికీ తెలిసిందే గనుక తనననెవరూ తప్పుపట్టరు.

మెజార్టీ ఎంతన్నది చెప్పటం కష్టంగాని గెలుపు మాత్రం తనదే. అందులో ఎలాటి సందేహానికీ ఆస్కారం లేదు గాక లేదు!

బ్యాండు మేళం బాణా సంచా ఏర్పాట్లు చేస్తామంటూ ఉత్సాహపడ్డారు కార్యకర్తలు.

“భారీగా ఏర్పాట్లు చెయ్యండోయ్” అని వూతం ఇచ్చేశారాయన.

ఇది వరకట్లానే ఈ సారి కూడా ఎవరు ముఖ్యమంత్రి అయితే వారి ముఠా నంటి పెట్టుకునుండాలనుకున్నారు. ఎలా వోలా ఓ మంచి శాఖ దక్కించుకుని హీన పక్షం ఒక కోటికి పడగెత్తాలనుకున్నారు. మెల్లగా యువజన సంఘం ద్వారా కొడుకుని కూడా

రాజకీయాల్లోకి దింపాలనుకున్నారు. సంపాదన పత్రికల ప్రతిపక్షాల 'అసూయ' కళ్ళల్లో పడకుండా ఎక్కడెక్కడ ఏయే రకాలుగా ఎవరెవరి పేర్ల మీద మదుపు పెట్టాలో ఆలోచించి పెట్టుకున్నారు.

అవాళంతా ఉల్లాసంగానే వున్నారు. ప్రత్యర్థిమీదా అతడి పార్టీ మీదా జోకులు కూడా వేశారు.

చీకటి పడుతుండగా ఓ పిడుగు లాంటి వార్త తెలిసింది.

బాణా సంచాకి ప్రత్యర్థి మనుషులు ఆర్ధరిచ్చార్ల !

మొదలు తెగిన మ్రానులా కూలబడిపోయారు అప్పారాయుడు.

అంతా కళ వళ పడ్డారు. డాక్టర్ రొచ్చాడు. విశ్రాంతి కావాలన్నాడు.

అదే కరువయ్యిందాయనకి.

ప్రతి పక్షపు అభ్యర్థి విజయోత్సవానికి ఏర్పాట్లు చేసుకునేంత భరోసా కలిగిందంటే ఖచ్చితంగా అతడికి గెలిచే అవకాశాలున్నట్టే లెట్ట !

సర్వం కోల్పోయిన వాళ్ళా డీలా పడిపోయారు.

పార్టీ వారూ అనుచర గణమూ గట్టిగా ధైర్యం చెప్పలేకపోయారు. అందరి గుండెల్లోనూ బితుకు బితుకు మంటూ భయం వెలుగుతోంది !

ఏదైతే అది అవ్వనీ - మీరు ఆరోగ్యంగా వుంటే అంతే చాలన్నారు ఇంట్లో వాళ్ళు.

ఆయనలా అనుకోలేకపోయారు.

పదవి లేకపోతే వూపిరాడదన్నారు. ఎన్నికల్లో ఓడిపోయిన వాడూ పెళ్లాం వదిలేసిన వాడూ ఒకటేనన్నారు. గాలి ఇలా మారుద్దని ముందే తెలిసుంటే ప్రతి పక్షపు పార్టీ టిక్కెట్టు చేజిక్కించుకునే వాడ్ని కదాని వాపోయారు.

అంతే కాదు.

ఆ రాత్రి చాలా పశ్చాత్తాపడ్డారు.

ముందు చూపు గల ఏ నాయకుడైనా సరే మొదట తన స్థానాన్ని పదిలం చేసు కుంటారు. తన నియోజకవర్గాన్ని స్వంతబిడ్డలా భావించి కృషి చేస్తారు. అక్కడి అభివృద్ధికి తానే కారణమనే కాదు తాను లేకపోతే అక్కడ మరి అభివృద్ధి పనులు జరగవని మెజారిటీ.

జనం అనుకునేలా ప్రవర్తిస్తారు. అటువంటి వాళ్ళు మహా ప్రభంజనాలకూడా తట్టుకుని నిలబడ్డారు. దేశ రాష్ట్ర రాజకీయాల్లో రాణించారు.

ఆ చిన్న సత్యం తను విస్మరించాడు. నియోజక వర్గాన్ని నిర్లక్ష్యం చేశాడు. ఇప్పుడు వగచి ప్రయోజనం ఏమిటి ?

గత ఎన్నికల్లో ఎవరూ చేయనన్ని వాగ్దానాలు చేశాడు. పాఠశాలలూ ఆసుపత్రులూ పెట్టిస్తాననీ రోడ్లు వేయిస్తాననీ బలహీనవర్గాలకి వూరూరా కాలనీలు శాంక్షన్ చేయిస్తాననీ మహిళలకి మరుగుదొడ్లు కట్టిస్తాననీ కాలువలు వెడల్పు చేయించి పల్లపు ప్రాంతం ముంపుకి గురి కాకుండా చూస్తాననీ ఎన్నో ఎన్నో చెప్పేడు. ప్రజలందరి సమస్యలూ వుష్ కాకి చేసేస్తానన్నట్లుగా మాట్లాడాడు.

కానొక్కటి నెరవేర్చలేదు. గెలిచేక చిత్రంగా ఒక్క వాగ్దానమూ గుర్తు రాలేదు !

తనూ తన ముఠా తన పదవీ అంటూ ప్రాకులాడాడు. తన స్వార్థం కోసం పార్టీ మార్చినా తననెన్నుకున్న జనానికి ఊరడించే సమాధానం కూడా చెప్పలేకపోయాడు.

ఇప్పుడు జనం అవసరం వచ్చి పడింది. గనుక మళ్ళీ వాళ్ళ గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు. చింతిస్తున్నాడు. పశ్చాత్తాపపడుతున్నాడు.

ఎంత చిత్రంగా వుంది తన ప్రవర్తన ! తలచుకుంటే తనకే సిగ్గుగా వుంది !

క్షీర సాగరమథనంలోంచి హాలాహలమూ పుట్టింది అమృతమూ పుట్టింది.

ఎన్నికలు కూడా అలాటి కార్యమే.

అందులోంచి ఏమైనా రావొచ్చు. ఏమైనా జరగొచ్చు. పదవి చేత బట్టవచ్చు పుట్టగతుల్లేకుండా పోనూ వచ్చు. మహా మహాలు మట్టి కరవొచ్చు. గడ్డి పరకలు జెయింట్ కిల్లర్స్ గా మారనూ వచ్చు.

తన విషయంలో ఏం జరగబోతోందో ! రాజు వేషం వేస్తాడో ఫకీరు పాత్రకి సిద్ధపడాలో రేపు తేలిపోతుంది !

అతి కష్టం మీద తెల్లవారింది.

పాతిక లంఖణాలు చేసిన వారిలా వున్న అప్పారాయుడ్ని చూసి అంతా విస్తుబోయారు. కాళ్ళలోంచి వణకు పుట్టుకొస్తోంటే గెలుపుమీదేనని చెప్పలేకపోయారు. తమకు తెలీని వార్తలేవో ఆయనకి తెలిసుంటాయని అనుమానపడ్డారు.

“మీరు నెగ్గితే ఆ ఏడు కొండల వాడికి తలనీలాలిస్తానని మొక్కుకున్నానండి. ఆ పదమొక్కలవాడు అన్యాయం చెయ్యడు” అంది ఇల్లాలు.

ఆవిడ మాటల మీదెంతో విశ్వాసం కలిగింది.

అలవాటుకి భిన్నంగా స్నానాదులు ముగించగానే పూజా మందిరంలో కెళ్ళారు. చేతులు జోడించారు. లెంపలేసుకున్నారు.

“తప్పైపోయింది స్వామీ. ఇంకెప్పుడూ జనానికి ద్రోహం చెయ్యను. ఈ సారికి క్షమించి గెలిపించు. నీ కొండకి నడిచొచ్చి నిలువు దోపిడీ ఇచ్చుకుంటాను”

అప్పుడు చిత్తశుద్ధితోనే అన్నారా మాటలు.

దేవుడు క్షమించినట్టు ఎంతో బలం వచ్చినట్టు విజయం తనదేనని రూఢి అయినట్టు పొంగిపోయారు. హాల్లోకి వెళ్లి అక్కడ చేరిన అందరికీ నమస్కరించారు. హుషారుగా పలకరించారు.

ఎంతో ప్రశాంతంగా కన్పిస్తోన్న ఆయన్ని విచిత్రంగా చూశారంతా. హఠాత్తుగా ఎందుకింత మార్పువచ్చిందీ అని గింజుకున్నారు కొందరు. ‘బ్యాలట్ బాక్సులు మార్చడం లాంటి తమకు తెలీని ఏర్పాట్లేవో చేసేసి వుంటారే’ అనుకున్నారు కొందరు.

ఏమైతేనేం ఒక్కసారే ఉత్సాహ వాతావరణం అలుముకుందాయన శిబిరంలో

“కౌంటింగ్ మొదలు పెడుతున్నారండీ. అటు సూర్యుడిటు పొడిచినా సరే గెలుపు మనదేనండీ. మళ్ళీ మన పార్టీ అధికారంలోకి రావడం ఖాయమనుకోండి. సాయంత్రం రాష్ట్రం మొత్తం అదిరిపోయేలా మిమ్మల్ని వూరేగిస్తామండీ. దెబ్బకి మంత్రి పదవి వచ్చి మీ ఒళ్ళో వాలవలిసిందే” ఓ కాకారాయుడన్నాడు.

చిర్నవ్వే సమాధానంగా ఇచ్చారాయన.

కౌంటింగ్ మొదలైంది.

అన్ని గుళ్ళల్లోనూ కొబ్బరికాయలు పగిలాయ్.

జయ జయ నినాదాలు పెద్ద పెట్టున మోగాయ్.

“లెక్కింపు ప్రారంభమైన ఈ సమయం వుంది చూశారూ ఇది తమకి పూర్తిగా అనుకూలంగా వుందండీ. తమకి రాజయోగం ఖాయం” జ్యోతిష్యశాస్త్రి అన్నాడు.

తల పంకించారు అప్పారాయుడు.

రేడియోలోంచి ఎన్నికల ప్రత్యేక వార్తలొస్తున్నాయి. మెల్ల మెల్లగా చెమటలు పట్టసాగాయి. నిముష నిముషానికి ధైర్యం సన్నగిల్లసాగింది. కాస్సేపటికే ఉత్కంఠ కోరల్లో చిక్కుకు పోయారాయన.

అసహనం, విసుగు, కోపం, ముచ్చెమటలు, దేబిరించిన మొఖం గట్టిగా కొట్టుకునే గుండె. పరుగులు తీసే రక్తం, నీరసం, నిరాశ, నిరుత్సాహం!

రకరకాల అవస్థలకి లోనవుతూ భరించరాని టెన్షన్ తో వూగిపోతున్నారు. వేగిపోతున్నారు. విసిగిపోతున్నారు.

“మీరు ఆధిక్యతలో వున్నారండీ” ఎవరో వార్త తెచ్చారు.

ఒక్కసారే ఆనందోత్సాహాలు వెల్లివిరిశాయి శిబిరంలో.

ఎండి బీటలు పడిన భూమి మీద పన్నీటి జల్లు కురిసినట్టు పొంగిపోయారు. పులకించిపోయారు. పరమానందపడిపోయారు అప్పారాయుడు.

జనం చాలా మంచి వాళ్ళు. తన గతం మరచి మళ్ళీ తనకే పట్టం గడు తున్నారు. నిజానికి తనేమీ చెయ్యలేదని ఫీలవుతున్నాడు గాని తను చాలా చేశాడు. ఏదో కాస్త సొమ్ము చేసుకుంటేనేం ఎందరు కాంట్రాక్టర్లకీ అధికారులకీ వ్యాపారులకీ సాయపళ్ళేదు? అసలు ప్రభుత్వం చేసిన ప్రతి మంచి పనిలోనూ తన పాత్ర వున్నట్టే కదా!

అందుకనే తనకి ఓట్లేశారు. ఇంకేం ఫర్లేదు. తనకింక ఢోకా వుండదు. ఈ సారి మంత్రి పదవి ఖాయం. మెల్లగా కులస్తులందర్నీ ఒక త్రాటి మీదకు తెచ్చి వారి నాయకుడిగా పేరు తెచ్చుకోవాలి. అసమ్మతి బాగా రాజెయ్యాలి. అసమ్మతి గొడవల మధ్య రాజీ వ్యక్తిగా తను ముఖ్యమంత్రి గద్దెనెక్కాలి. ఎక్కాలేమిటి ఎక్కి తీరతాడని జ్యోతిష్య పండితులు నొక్కి చెబితేనూ !

అప్పటికప్పుడు బజారు నుండి స్వీట్సు తెప్పించి పంచి పెట్టించేశారు. తను విజయదైనట్టే వుందాయనకి.

స్వీటు తినడం పూర్తి కాకుండానే పిడుగు లాంటి వార్త వచ్చింది.

తనకంటే ప్రత్యర్థి సుమారు ఐదువేల మెజార్టీలో వున్నాట్ట !

ఇలా ఎలా జరిగింది ?

“పల్లపు ఊళ్ళ బాక్సులు తెరిచి లెక్కిస్తున్నారండీ.....”

ఎవరో అన్నారు జనాంతికంగా.

అయితే భయపడినంతా అయ్యిందన్నమాట. ఆ పల్లపు ఊళ్ళ వాళ్లు కాలువలు లోతుచేయించలేదనే కోపంతో కక్ష తీర్చుకున్నారన్నమాట !

‘ఓరి దౌర్భాగ్యుల్లారా ! ఎంత పని చేశారా. ఈ సారి మీకు తప్పకుండా మేలు చేద్దామనుకుంటున్నానే నా వెన్నులో పిడిబాకు దింపుతారుట్రా! నన్ను ఓడించి నా రాజకీయ జీవితానికి సమాధి కడతారుట్రా. ఎంత రాక్షసుల్రా మీరూ!’

ఆక్రోశంతో అల్లల్లాడి పోతున్నారు. దుఃఖం వెల్లువైంది. నోట్లోంచి శాపనాకారాలు ఎగిరి వస్తున్నాయి.

లోపలి గదిలోకెళ్ళి తలుపులు బిగించుకుని ఒంటరిగా కూర్చుని విస్కీ సీసా సీలు విప్పారు.

పావుగంట గడిచింది. కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. నిషా శరీరాన్ని సన్నగా వూపుతోంది. అయినా ఓటర్లు కన్పిస్తే చాలు పీక పిసికి చంపేద్దామన్నంతగా మండుతున్నారు.

తలుపులు దబ దబ బాదారు.

“ఓహ్ ! అంతా అయిపోయింది కాబోలు. వాళ్ళకి తన మొఖం ఎలా చూపటం ?

ఓటమి అంటే సగం చావే కదా. పోనీ ఆత్మహత్య చేసుకుంటే?

అదే మంచిది. అప్పుడిహా ఏ బడుద్దాయినీ సీటు కోసం దేబిరించక్కర్లేదు. కూటికి రికాణా లేని వెధవలకి దండాల్లెట్టి ఓట్లు అర్థించక్కర్లేదు. నానా గడ్డి కరిచి పెద్ద నాయకులకి డబ్బు మూటలందించక్కర్లేదు. పార్టీ ప్రముఖులకి ఆడాళ్ళని తార్చి మందు గ్లాసులందిచ్చి కాళ్ళు పిసకక్కర్లేదు. ఛీ వెధవ బ్రతుకు! ఇదీ ఓ బ్రతుకేనా? చావే నయం ముమ్మాటికీ.

మళ్ళీ జన్మంటూ వుంటే ఛస్తే రాజకీయాల్లోకి దిగడు. ఏదో ఒక వృత్తి చేసుకుని కడుపు నింపుకుంటాడు తప్ప ఈ దగుల్బాజీ గూండాగిరీ చెంచాగిరీ వూసరవెల్లి రాజకీయాల్లోకి పదవుల పరుగు పందాల్లోకి అడుగుపెట్టనే పెట్టడు. సిగ్గు ఎగ్గు చీమూ నెత్తురూ మంచీ మమతా భక్తి విశ్వాసం సేవ ఉపకారం ఏమీ లేని దరిద్ర రాజకీయాల వంక కన్నెత్తి చూడడుగాక చూడడు. అవి తన లాటి మంచి వాడికి పనికి రావు. మంచికి ఈ రోజుల్లో స్థానం లేదనటానికి తన ఓటమే ప్రత్యక్ష ఉదాహరణ.

తను కొన్ని కట్టుబాట్లకి కట్టుబడి వున్నందునగానీ ఎలాగైనా గెలవటమే ముఖ్యమనుకుంటే అడ్డదార్లు తొక్కి తేలిగ్గా గెలిచేసేవాడు. ప్రత్యర్థిని కొనేసో కాళ్ళు పట్టుకుని లాగేసో అతడి కులపు ఓట్లు చీల్చడానికి డమ్మీని నిలబెట్టో గుడిసెలు తగలబెట్టి సానుభూతి పొందో బ్యాలట్ బాక్సులు ఎత్తుకుపోయో రౌడీల్లో ఓటర్లని భయపెట్టో ఏదో చేసి పెద్ద మెజార్టీతో - రికార్డు మెజార్టీతో గెలిచేవాడు.

తలుపులు బాదేస్తూ గట్టిగా అరుస్తున్నారు. బయట చాలా కోలాహలంగా ఉంది. జయ జయ నినాదాలు మాత్రోగుతున్నాయి.

అప్పారాయుడి నుదురు ముడిపడింది.

ఏవిటంత హడావిడి ?

కొంపతీసి తను గెలిచెయ్యలేదు కదా ?

ఆయన గుండె రుల్లుమంది. సరిగ్గా అప్పుడే టపాసులు పేలాయి.

దభీమని తలుపులు తీశారు.

జనం త్రోసుకుంటూ వచ్చి దండలు వేశారు. ఆయనైతేసి జైజైలు కొడుతూ తీసుకుపోయారు. బాణా సంచా ఎడా పెడా కాలేస్తున్నారు.

టాపు లేని కారు వచ్చింది.

బ్యాండు మేళం వచ్చింది.

రంగ రంగ వైభోగంగా ఊరేగారు అప్పారాయుడు.

మర్నాడు యమ్మోల్యేగా గెలుపొందినట్టు పత్రం తీసుకున్నారు.

ఇంటిని అయిదేళ్ల పాటు అద్దెకిచ్చెయ్యమని దగ్గరి వాడికి పురమాయించారు.

భార్యా బిడ్డల్లో కలిసి భాగ్యనగరానికి ఎగిరి పోయారు శ్రీమాన్ అప్పారాయుడు!

(ఆహ్వానం మాసపత్రిక. జూన్ 1996)